

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/104/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614202423
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614202423.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému Ľ. U., B.. XX. XX. XXXX, X. L., W. XXX, C. I. T., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sučany, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, o zaplatenie 4239,11 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2757,44 eura, úrok z omeškania vo výške 8,42 eura a úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2404,78 eura od 12. 8. 2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 76,20 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 175,29 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť splnomocnenému zástupcovi žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 17. 3. 2014, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 4239,11 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 27,35 eura a úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 4239,11 eura od 12. 8. 2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej so U. U.L., a. s. dňa 27. 6. 2013. Postupca a žalovaný uzavreli dňa 17. 6. 2009 zmluvu číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky. Uzavretá zmluva spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Postupca poskytol žalovanému úver vo výške 2821 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 51,77 eura. V konaní si uplatnil splátky úveru splatné od 15. 8. 2012 do 15. 5. 2019, spolu 82 splátok. Splátky, pôvodne splatné od 20. 8. 2013 do 15. 5. 2019, sa stali splatnými dňa 11. 8. 2013, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Vyčíslený úrok z omeškania bol vyčísľovaný v sadzbe 8,5 % ročne, a to zo sumy 45,74 eura od 16. 8. 2012 do 11. 8. 2013 vo výške 3,83 eura, zo sumy 51,77 eura od 16. 9. 2012 do 11. 8. 2013 vo výške 3,97 eura, zo sumy 51,77 eura od 16. 10. 2012 do 11. 8. 2013 vo výške 3,60 eura, zo sumy 51,77 eura od 16. 11. 2012 do 11. 8. 2013 vo výške 3,23 eura, zo sumy 51,77 eura od 16. 12. 2012 do 11. 8. 2013 vo výške 2,87 eura, zo sumy 51,77 eura od 16. 1. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 2,50 eura, zo sumy 51,77 eura od 16. 2. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 2,12 eura, zo sumy 51,77 eura od 16. 3. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 1,78 eura, zo sumy 51,77 eura od 16. 4.

2013 do 11. 8. 2013 vo výške 1,41 eura, zo sumy 51,77 eura od 16. 5. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 1,05 eura, zo sumy 51,77 eura od 16. 6. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 0,68 eura a zo sumy 51,77 eura od 16. 7. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 0,31 eura, spolu 27,35 eura.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 8. 9. 2014, žalobca uviedol, že dňa 17. 6. 2009 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 2821 eur. Žalovaný uhradil istinu vo výške 1044,51 eura. Žalovaný sa zaviazal splatiť celý úver, s úrokom vo výške 17,30 % ročne a zaplatiť poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eura mesačne. Z dohodnutej mesačnej splátky pripadla na istinu suma 26,25 eura a na úrok suma 25,52 eura. Žalovaný sa zaviazal uhrádzať poplatok za poistenie úveru vo výške 1,55 eura mesačne. Žalovaný uhradil spolu 1069,29 eura, z ktorých na istinu bola započítaná suma 1044,51 eura a na úrok z omeškania suma 24,78 eura.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 28. 7. 2015, žalobca uviedol, že z poskytnutého úveru uhradil žalovaný celkovo 837,81 eura.

Žalovaný výhrady k žalovanej sume nemal.

Vedľajší účastník na strane žalovaného sa k podanej žalobe nevyjadril.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca, vedľajší účastník na strane žalovaného, ani jeho právny zástupca, svoju neúčast' na súdnom pojednávaní neospravedlnili včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihladajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní na podanej žalobe trval. Poukázal na to, že žalovaný uznal svoj nárok a je si vedomý svojej dlžoby.

Žalovaný pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že pokiaľ mal prostriedky, úver platil. Potom prišiel o prácu a úver platiť prestal. Pokiaľ si aj našiel brigádu, nedosahoval príjem, ktorý by mu umožňoval úver platiť. Vo výkone trestu odňatia slobody pracuje od mája, dostával doposiaľ odmenu 2,20 eura mesačne. Teraz bol preradený na vonkajšie pracovisko, kde by mal poberať odmenu 1 euro na deň. Výkon trestu odňatia slobody mu končí v auguste 2018. Majetok nevlastní. Z odmeny mu strhávajú súdne trovy, iné dlhy za neho platia jeho rodičia. Keďže bol v debete, nakoľko si kupoval auto, v U. U. mu navrhli, aby si na úhradu debetu vzal úver. Nemá predstavu, ako by mohol úver splatiť. Pri výsluchu pred dožiadaným súdom uviedol, že žaloba je dôvodná. V prípade vyhovenia žalobe žiada o možnosť zaplatiť žalovanú sumu v splátkach. Úver vo výške 2821 eur mu bol poskytnutý na základe zmluvy o splátkovom úvere. Úver spočiatku splácal v dohodnutých splátkach, a to približne pol roka. Keď prišiel o zamestnanie, úver nesplácal.

Okrem výsluchu žalovaného súd vykonal vo vec dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to zmluvou o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, formulárom o zmluvných podmienkach, všeobecnými obchodnými podmienkami U. U., a. s., oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o postúpení pohľadávok vrátane prílohy k zmluve, pokusom o zmier, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vrátane poštového podacieho hárku, prehľadom transakcií na účte žalovaného, amortizačnou tabuľkou, výzvou na úhradu dlhu, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vrátane poštovej doručky, zistiť nasledovný skutkový stav:

U. U., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 17. 6. 2009 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému úver vo výške 2821 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver, spolu s úrokom vo výške 17,3 % ročne, splatiť veriteľovi v 119-tich mesačných splátkach vo výške 51,77 eura, s konečnou splatnosťou úveru do 15. 5. 2019. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 20,34 %, priemerná hodnota RPMN 17,73 %. Účastníci zmluvy si dojednali aj povinnosť žalovaného platiť poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eura mesačne a poistenie úveru 1,55 eura mesačne. Žalovaný čerpal úver dňa 17. 6. 2009 vo výške 2821 eur. Podľa čl. 7.6.1 písm. a) všeobecných obchodných podmienok U. U., a. s., ak budú porušené akékoľvek zmluvné povinnosti

alebo zmluvné dojednaní zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti. U. U.H., a. s. dňa 15. 4. 2010 vyzvala žalovaného na úhradu zameškaných splátok vo výške 201,26 eura. Dňa 20. 5. 2013 U. U., a. s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 17. 5. 2013 a súčasne vyzvala žalovaného na úhradu úveru v celkovej výške 4383,16 eura v lehote 10 dní od prevzatia oznámenia. Oznámenie bolo doručené žalovanému dňa 28. 5. 2013.

U. U., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 27. 6. 2013 zmluvu o postúpení pohľadávok číslo 0655/2013/CE, predmetom ktorej, okrem iného, bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanému v celkovej výške 4485,56 eura, z toho istina 3463,52 eura. U. U., a. s. oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky dňa 9. 7. 2013.

Pokusom o zmier zo dňa 13. 2. 2014 bol žalovaný vyzvaný žalobcom na úhradu sumy vo výške 4696,52 eura.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednaní alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Q. S.I. X. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že U. U., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému úver vo výške 2821 eur, ktorý sa zaviazal splatiť, spolu s dojednaným úrokom. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, jednalo sa o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou medzi žalobcom a U. U., a. s.. Nakoľko žalovaný si svoje povinnosti zo zmluvy o úvere neplnil riadne a včas, U. U., a. s. dňa 20. 5. 2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 17. 5. 2013 a vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 10 dní od prevzatia oznámenia. Žalovaný prevzal oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 28. 5. 2013. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie splátok úveru tak, ako si to uplatnil v žalobe, t. j. splatných od 15. 8. 2012 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. do 15. 5. 2013, a to časť splátky splatnej dňa 15. 8. 2012 vo výške tvrdenej žalobcom v žalobe, t. j. 45,74 eura a 9 splátok splatných od 15. 9. 2012 do 15. 5. 2013 po 51,77 eura, t. j. 465,93 eura, čo činí 511,67 eura a zosplatenú istinu úveru, ktorá podľa prehľadu splátok (amortizačnej tabuľky) predloženého žalobcom, činí 2245,77 eura (súčet súm istiny zo splátok splatných od 15. 6. 2013 do 15. 5. 2019), spolu 2757,44 eura. V zostávajúcej časti uplatnenej sumy, t. j. vo výške 1481,67 eura, súd podanú žalobu zamietol. Žalobcovi neprislúchal úrok zo splátok, ktoré sa stali splatnými od 15. 6. 2013 do 15. 5. 2019 (v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov zo splátok úveru, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. za obdobie po splatnosti úveru. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to podľa občianskoprávných predpisov, keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah. Nakoľko žalobca si uplatnil ako prvú nezaplatenú splátku, splátku splatnú dňa 15. 8. 2012, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo splátok splatných od 15. 8. 2012 do 15. 5. 2013 ako aj zo splátok pôvodne splatných 15. 6. 2013 a 15. 7. 2013 (ako si uplatnil žalobca v žalobe), a to vo výške úrokov z omeškania uplatnených v žalobe, t. j. 8,5 % ročne, ktorých výška nebola vyššia ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov (keďže súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený v žalobe), avšak vždy len z časti istiny jednotlivej splátky, keďže, podľa ustálenej judikatúry, oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania (Občiansky zákonník neumožňuje požadovať od dlžníka príslušenstvo - úroky z omeškania pre prípad omeškania so zaplatením príslušenstva pohľadávky - úrokov). Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 14,83 eura od 16. 8. 2012 do 11. 8. 2013 vo výške 1,24 eura, zo sumy 15,06 eura od 16. 9. 2012 do 11. 8. 2013 vo výške 1,15 eura, zo sumy 15,29 eura od 16. 10. 2012 do 11. 8. 2013 vo výške 1,06 eura, zo sumy 15,53 eura od 16. 11. 2012 do 11. 8. 2013 vo výške 0,97 eura, zo sumy 15,77 eura od 16. 12. 2012 do 11. 8. 2013 vo výške 0,87 eura, zo sumy 16,01 eura od 16. 1. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 0,77 eura, zo sumy 16,25 eura od 16. 2. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 0,66 eura, zo sumy 16,50 eura od 16. 3. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 0,57 eura, zo sumy 16,76 eura od 16. 4. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 0,46 eura, zo sumy 17,01 eura od 16. 5. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 0,34 eura, zo sumy 17,28 eura od 16. 6. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 0,22 eura a zo sumy 17,54 eura od 16. 7. 2013 do 11. 8. 2013 vo výške 0,11 eura, spolu 8,42 eura. Taktiež žalobcovi priznal súd úrok z omeškania od 12. 8. 2013 do zaplatenia, zo sumy dlžnej istiny, t. j. zo sumy 2404,78 eura, ktorej výška bola zistená z amortizačnej tabuľky, predloženej žalobcom, a ktorá predstavuje istinu zo splátok splatných od 15. 8. 2012 do 15. 5. 2013, t. j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, vo

výške 159,01 eura a zo splátok, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadneho splatnosti úveru, t. j. splatných od 15. 6. 2013 do 15. 5. 2019, vo výške 2245,77 eura, vo výške 8,5 % ročne, ktorá nebola vyššia ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol.

Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť priznanú sumu s príslušenstvom v zákonnej trojdňovej lehote od právoplatnosti rozsudku. Hoci aj žalovaný žiadal povoliť splácanie dlhu v splátkach, v súčasnosti poberá tak nepatrný príjem (z odmeny za výkon práce vo výkone trestu odňatia slobody), že prípadná splátka by bola taká nízka, že by bola v rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu. Posunutie doby začiatku splácania dlhu do dátumu ukončenia výkonu trestu odňatia slobody by bolo neprimerané právam žalobcu.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade s ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd priznal náhradu trov konania v konaní úspešnejšiemu žalobcovi. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 2757,44 eura, čo percentuálne činí 65 %, jeho neúspech 1481,67 eura, čo percentuálne činí 35 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 30 % (65 % - 35 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 30 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v sume 254 eur, čo činí 76,20 eura a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vo výške 30 % z celkových trov právneho zastúpenia v sume 584,30 eura, čo činí 175,29 eura, a to tarifnú odmenu za 3 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd a účasť na súdnom pojednávaní dňa 23. 9. 2015 po 151,05 eura, čo činí 453,15 eura (§ 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/ citovanej vyhlášky v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2014 po 8,04 eura a k 1 úkonu právnej služby vykonanému v roku 2015 vo výške 8,39 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), cestovné za účasť na súdnom pojednávaní dňa 23. 9. 2015 vo výške cestovného prostriedkom verejnej hromadnej dopravy 2 x po 5,58 eura, spolu 11,16 eura (§ 15 písm. a/ citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 477,62 eura, čo činí 95,52 eura (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Súd nepriznal žalobcovi tarifnú odmenu a k tomu prislúchajúci režijný paušál za vyjadrenia zo dňa 2. 9. 2014, 10. 9. 2014, 27. 7. 2015, nakoľko v občianskom súdnom konaní je možné priznať účastníkovi len náhradu trov konania vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Žalobca bol povinný už v podanej žalobe uviesť všetky relevantné tvrdenia pre posúdenie dôvodnosti jeho nároku. Skutočnosť, že si uvedenú povinnosť nesplnil a na doplnenie skutkových tvrdení musel byť vyzvaný súdom, nemôže byť vyhodnotená v neprospech žalovaného priznaním trov konania za uvedené úkony právnej služby. Súd nepriznal žalobcovi tarifnú odmenu a k tomu prislúchajúci režijný paušál ani za vznesenie námietky vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania, nakoľko sa nejednalo o podanie vo veci samej. Súd nepriznal žalobcovi ani náhradu za stratu času, nakoľko cesta na súdne pojednávanie nebola vykonaná advokátom, ale advokátskym koncipientom, ktorý je zamestnancom advokáta. Advokátsky koncipient teda pri ceste na súdne pojednávanie plní svoje pracovné povinnosti v rámci pracovnej cesty, na ktorú bol ako zamestnanec vyslaný. Advokátovi prislúcha náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky preto, že počas cesty nemôže vykonávať iné povinnosti. Počas cesty advokátskeho koncipienta na súdne pojednávanie však advokátovi ako jeho zamestnávateľovi strata času nevzniká. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý je advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám splnomocneného zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.